

ske repræsentant, at hans delegation i princippet var imod resolutioner af denne art, idet de kun kunne betragtes som forsøg på indblanding i administrationen af britiske områder. Til trods herfor mente den britiske repræsentant dog, at et antal delegationer i koloniudvalget oprigtigt havde anerkendt de foranstaltninger, hans regering havde truffet og var i færd med at træffe i Kenya, og ånden i resolutionen var således i overensstemmelse med den politik, som den britiske regering faktisk førte. Ud fra disse motiver havde hans delegation afstået fra at stemme.

b. Koloniudvalgets behandling af Kenya-spørgsmålet forud for 18. samling.

Som optakt til koloniudvalgets drøftelse af Kenya afgav den *britiske repræsentant* under udvalgets møde i begyndelsen af juli 1963 en erklæring om den britiske politik i området, der stort set formede sig som en beskrivelse af den foran gængivne udvikling.

Med hensyn til spørgsmålet om dannelse af en østafrikansk føderation bestående af Tanganyika, Uganda, Kenya og muligvis Zanzibar udtalte han, at de tre regeringer havde gjort væsentlige fremskridt med udarbejdelsen af en forfatning for føderationen.

Den efterfølgende debat afspejlede naturligvis visse nuancer i opfattelsen af de opnåede resultater i overensstemmelse med de enkelte delegationers overbevisning og tilbøjelighed. De østlige lande og visse afrikanske lande lagde mere vægt på Kenyattas indsats end på den britiske, men stort set anerkendtes Storbritanniens holdning med hensyn til Kenyas frigørelse, ligesom planerne om oprettelse af en østafrikansk føderation hilstes velkommen af samtlige koloniudvalgets medlemmer.

Fra *dansk* side blev der givet udtryk for overbevisning om, at alle implicerede parter ville gøre deres yderste for at løse de i forbindelse med Kenyas fuldstændige overtagelse af regeringsmagten udestående problemer, således at man kunne hilse Kenya velkommen som medlem af De forenede Nationer under den kommende samling. Dette ville være en historisk begivenhed, eftersom den var kendetegnet på den endelige ophævelse af kolonistyrer i Østafrika og ville bane vejen for dannelse af en østafrikansk føderation.

Debatten resulterede i vedtagelse af en almindelig fællesudtalelse af følgende ordlyd:

„Koloniudvalget har behandlet Kenya-spørgsmålet under hensyntagen til kolonifrigørelsesdeklarationen, generalforsamlingens resolution 1514 (XV) samt til bestemmelserne i resolutionerne 1654 (XVI) og 1810 (XVII).

Koloniudvalget har hørt den administrerende magts fremstilling vedrørende Kenya spørgsmålet på det 187. møde den 3. juli 1963, på hvilket koloniudvalget fik meddelelse om, at datoen for uafhængigheden er blevet fastsat.

Koloniudvalget bekræfter atter Kenyas befolknings umistelige ret til uafhængighed og hilser den administrerende magts tilsagn om at give territoriet uafhængighed fra den 12. december 1963 velkomment. Det udtrykker håbet om, at ingen nye hindringer vil stille sig i vejen for uafhængighedens indtræden senest den planlagte dato.

Koloniudvalget ønsker at lykønske Kenyas befolkning til det lykkelige resultat, det allerede har opnået“.

4. Udviklingen i Kenya indtil selvstændigheden i december 1963.

I slutningen af september 1963 indledtes i London den afsluttende forfatningskonference med deltagelse af repræsentanter for Kenyas regering, oppositionspartierne og den europæiske befolkning. Forud for konferencen havde man fra KANUs side krævet væsentlige ændringer af 1962-forfatningen i retning af at styrke centralregeringens stilling, mens KADUs leder, Ngala havde truet med i givet fald at erklære kystregionen, hvor KADU er fremherskende, for uafhængigt. Forhandlingerne på konferencen gennemførtes under store vanskeligheder, og resultatet blev et kompromis mellem KANUs krav og den britiske regerings ønsker om at indfri sine løfter til oppositionspartiet KADU vedrørende sikring af mindretallets ønsker.

På baggrund af den britiske erkendelse af KANUs faktiske mulighed for at gennemføre sine krav, det være sig før eller efter den 12. december, udarbejdede den britiske koloniminister forslag til forfatningsændringer, som ganske blev forkastet